

Varhany rozezněly i kostel ve Vyškově

Zdroj:	Vyškovský deník
Datum vydání:	13.6.2012
Odkaz:	http://www.vlp.cz/cz/vydavan...i-morava/vyskovsky-denik.html
Ročník:	22
Číslo:	138
Strana:	12
Autor:	Hana Komariková
Rubrika:	U nás doma
Oblast:	Regionální deníky - Jihomoravský kraj

Vyškov – Stalo se již pěkným zvykem, že se na přelomu května a června každým rokem otevírají na jednu noc naše **kostely**. Letos připadla ona noc na Mezinárodní den dětí – 1. červen. Všichni jsme se narodili jako něčí děti a já věřím, že jsme děti Boží, a tak možná právě proto navštívily **kostel** ve Vyškově všechny věkové kategorie.

Mohutné dveře **kostela Nanebevzetí Panny Marie** se návštěvníkům otevřely v pět hodin, aby úderem půl šesté byla Noc **kostelů** zahájena mší **svatou**. Současně se také téměř po roce otevřely dveře nedaleké fary a v časovém prostoru mezi mší **svatou** a dalším programem se začali trousit první zvědavci.

V jediné opravené místnosti v I. patře představilo svoji práci Centrum pro rodinu vyškovského děkanátu. Aby návštěvníci na zchátralé faře nezabloudili, byla cesta vyznačena fotografiemi z mnoha akcí Centra a současně ji lemovala květinová aranžmá, vytvořená zručnými floristkami Martou Pokornou a Lad'kou Sodomkovou.

V opravené místnosti již čekali usměvaví pracovníci centra – a k úsměvu měli opravdu dobrý důvod, vždyť největší místnost fary pomalu nestačila k prezentaci jejich bohaté činnosti. Na stěnu byla v průběhu celého večera promítána tisícovka fotografií z besed, setkání, dílen, kulturních a sportovních akcí, táboráků, seminářů– zkrátka všeho, čím Centrum žije. Místnost lemovaly barevné plakátky a všude na volných místech byly k dispozici materiály k rozebrání. Pracovníci mysleli nejen na malé děti (vytvořili dětský koutek s množstvím her, omalovánek a veselých kvízů s **náboženskou** tematikou), ale také na unavené návštěvníky, kteří se mohli posadit a občerstvit u bohatě prostřeného stolu.

Vystoupily i sbory

V **kostele** zatím pokračoval program vystoupením dětského pěveckého sboru Motýlek a studentského sboru Re Canto Vyškov. Oba sbory již krátce po začátku svého vystoupení rozezněly celý **kostel**, někdo zpíval potichu s dětmi, jiný si jen tak pobrukoval či podupával nohou do taktu, ale v duchu jsme zpívali úplně všichni. Člověk nechtěl po takovém zážitku ani odejít, a tak mnozí z nás zůstali sedět dál a zaposlouchali se do zvuku vyškovských varhan.

Lidé mohli vystoupat až na kůr a vyslechnout si zajímavé povídaní o tomto mohutném nástroji. Výklad byl protkán ukázkami hry – ať už duchovní či světské hudby a mistr varhaník rozezvučel každíčký kout **chrámu** Páně i našich srdcí.

Každý **kostel** je především příbytkem Božím a tak v druhé polovině programu zaznělo od ambonu také Boží slovo, kdy lektorky četly ukázky ze Starého a **Nového zákona**.

Asi dvě hodiny před půlnocí se několik desítek zájemců vydalo na podrobnou prohlídku **kostela**, bočními **kaplemi** počínaje a sakristií konče. Škoda, že nikdo návštěvníky nepočítal, jejich počet neznáme, jisté však je, že **kostel** i fara byly stále plné lidí a dveře se zavíraly až dlouho po oficiálním ukončení celé akce.

Bylo by jistě na místě všem, kteří již tradiční Noc v **kostele** připravili, jmenovitě poděkovat – ať už **kněžím**, kteří byli po celou dobu k dispozici, paní kostelnici, maminkám z modlitebního společenství Modlitby matek, mistru varhaníkovi, pracovníkům CPR, průvodkyni a jednotlivým průvodcům a uvaděčům, pěveckým sborům, ale jistě bych na někoho neprávem zapomněla (a to nechci). A tak (nejmenovitě) děkuji z celého srdce všem, kteří se jakkoliv na přípravě a celém zdárném průběhu Noci **kostelů** podíleli (úklidem počínaje a zamčením dveří za posledním návštěvníkem konče). Příště se těšíme i na vás.